

2007/AR/2777 - In de zaak van:

handelend in zijn hoedanigheid van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen, gevestigd te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat 9,

appellant,

doch die woonplaats heeft gekozen op het kantoor van zijn raadsman, hierna vermeld,

hebbende als raadsman mr. BRONDERS Bart, advocaat te 8400 OOSTENDE, Archimedesstraat 7

tegen:

, zelfstandige, wonende te

ARDOOIE,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. LONGEVILLE Jackie, advocaat te 8020 OOSTKAMP, Sint-Pietersplein 6e,

veit het hof het volgend arrest:

1. Het hof nam kennis van het bestreden vonnis d.d. 16 oktober 2007 van de 1° kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, aldaar gekend onder A.R. 06/3322/A, gewezen op tegenspraak tussen de appellant als oorspronkelijke eisende partij en de geïntimeerde als oorspronkelijke verwerende partij.

Het hof heeft de partijen, bij monde van hun raadslieden, gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

2. De betwisting betreft de herstellvordering van de appellant ten gevolge van de voorgehouden wederrechtelijke instandhouding van een loods en een (houten) woning op het perceel grond gelegen te Ardoole, kadastraal gekend onder en

Dit perceel is gelegen in een agrarisch gebied, zoals vastgesteld door het gewestplan Roeselare-Tielt bij K.B. van 17 december 1979.

Het perceel werd op 7 juni 1989 bij openbare verkoping eigendom van de geïntimeerde en op dat ogenblik was reeds op het perceel een loods aanwezig, opgericht door de vorige eigenaar

Op 27 oktober 1989 werd door de geïntimeerde een bouwvergunning (*thans stedenbouwkundige vergunning*) aangevraagd strekkende tot het bouwen van een ééngezinswoning met bureau op voormeld perceel.

Deze vergunning werd geweigerd in acht genomen het ongunstig advies van de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar d.d. 30 januari 1990, dat luidde als volgt:

"Het perceel is gelegen in het agrarisch gebied van het gewestplan Roeselare-Tielt dat is voorbehouden aan land- en tuinbouw in de ruime zin.

De aanvraag is in strijd met de aldaar voorziene bestemming.

De bestaande loods komt slechts in aanmerking voor de uitoefening van agrarische activiteiten.

Mede gelet op de homogeniteit van het landbouwbeleid, planologische voorschriften en uitzonderingsmaatregelen is de oprichting van een bijkomende woning bij een eventuele nieuwe vestiging van een ambachtelijke bedrijvigheid niet toegestaan.

Er dient op gewezen dat elke bestemmingswijziging van een bestaand gebouw naar een niet-agrarische functie vergunningsplichtig is."

Spijts deze weigering ging de geïntimeerde in 1991 toch over tot de oprichting van een woning, meer bepaald een houten wo-

ning/chalet.

Op 20 augustus 1998 werd lastens de geïntimeerde een proces-verbaal van vaststelling opgesteld door een ambtenaar van AHROM waarin het volgende werd vastgesteld:

- een bestemmingswijziging van de loods m.n. het uitoefenen van ambachtelijke zonevreedende activiteiten in een loods die zich bevindt in het agrarisch gebied (*meer bepaald het uitoefenen van de activiteit van zelfmakerij*) waarvoor nooit een bestemmingswijziging werd aangevraagd;
- het bouwen van een houten woonhuis (*type chalet*) met inbegrip van het aanleggen van een siertuin, zonder bouwvergunning;
- het aanleggen van een buitenverharding in beton rondom de loods, zonder bouwvergunning.

Voor de bedoelde werken/wijzigingen werd geen regularisatievergunning aangevraagd, minstens werd deze niet verleend.

Door de (*toenmalige*) gemachtigde ambtenaar werd op 7 september 1998 een herstellvordering gericht aan de procureur des Konings waarvan kennis werd gegeven aan de geïntimeerde en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ardoole.

Op 19 augustus 2003 werd de geïntimeerde samen met zijn echtgenote gedagvaard voor de correctionele rechtbank te Brugge wegens het bouwen van het woonhuis en het aanleggen van de buitenverharding in beton zonder stedenbouwkundige vergunning (*voorheen bouwvergunning*) enerzijds en wegens het instandhouden van deze werken en van de bestemmingswijziging van de loods anderzijds.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge d.d. 9 maart 2004 werd vastgesteld dat:

- het misdrijf van de oprichting van de wederrechtelijke bouwwerken verjaard was, hetgeen het verval van de strafvordering tot gevolg had;
- voor het misdrijf van instandhouding van de wederrechtelijke bouwwerken de beklaagden niet (*langer*) konden worden gestraft in acht genomen artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (*dit laatste hierna afgekort als D.O.R.O.*);

en werd de herstellvordering zonder voorwerp verklaard.

Bij arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 1 april 2005 werd geoordeeld dat:

- de strafvordering m.b.t. het misdrijf van oprichting vervallen was door verjaring;
- het ten laste gelegde misdrijf van instandhouding niet langer strafbaar was zodat de er op betrekking hebbende strafvordering niet (*langer*) ontvankelijk was.

M.b.t. de herstelvordering van de (*toenmalige*) gemachtigde ambtenaar, krachtens artikel 198 D.O.R.O. van rechtswege verder gezet door de appelland, werd geoordeeld dat:

- voor zover deze gesteund was op het oprichtingmisdrijf, het hof geen rechtsmacht had nopens deze herstelvordering;
- voor zover deze gesteund was op het instandhoudingmisdrijf deze voor de strafrechter gestelde herstelvordering niet (*langer*) ontvankelijk was.

3. De zaak werd voor de eerste rechter gebracht door de appelland bij dagvaarding d.d. 27 oktober 2006 (*overgeschreven op het 2^e hypotheekkantoor te Brugge*).

De vordering van de appelland (*zoals geformuleerd in deze dagvaarding en gehandhaafd in conclusies voor de eerste rechter*) strekte o.g.v. art. 151 juncto 149 § 1 D.O.R.O. tot:

- het doen veroordelen van de staking van het strijdig gebruik en het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend onder gekend onder _____, meer bepaald:
 - afbraak van de wederrechtelijk uitgevoerde woning;
 - herstel van de oorspronkelijke bestemming van de loods, hetzij loods met landbouwdoeleinden;
 - uitbreken van de buitenverhardingen in beton rondom de loods;
 - verwijdering van alle gesloopte materialen van het terrein naar de daartoe voorziene stortplaats;
 en dit binnen een termijn van 4 maanden, te rekenen vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis, zulks onder de verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging, zonder het toekennen van een bijkomende termijn ex artikel 1385 bis, laatste lid Ger. W.;
- het verlenen aan hem van machtiging om overeenkomstig artikel 153 D.O.R.O. ambtshalve over te gaan tot afbraak van de hierboven beschreven bouwwerken zo de geïntimeerde in ge-

- breke blijft en dit op kosten van de geïntimeerde;
- het doen zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat dit in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder;
 - het doen veroordelen van de geïntimeerde tot de kosten van het geding, zoals nader begroot aan de zijde van de appelland;

en dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.

Middels het bestreden vonnis d.d. 16 oktober 2007 werd de vordering van de appelland "ontvankelijk, doch onontvankelijk" (bedoeld werd onontvankelijk) verklaard en dit om reden dat werd geoordeeld dat de vordering van de appelland, gesteund op het instandhoudingmisdrijf, verjaard was.

De appelland werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding, nader begroot aan de zijde van de geïntimeerde op de rechtsplegingsvergoeding ad 364,40 euro.

4.a. Middels zijn verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het hof alhier op 19 november 2007, vorderde de appelland dat zijn voor de eerste rechter gebrachte vordering voornog wordt toegekend, met de verwijzing van de geïntimeerde in de gedingkosten van de beide instanties, zoals nader begroot aan zijn zijde, waarin hij volhardde in zijn op 11 december 2009 ter griffie van het hof alhier neergelegde conclusies.

In zijn laatste in deze instantie neergelegde conclusies volhardt de appelland hierin met dien verstande dat hij, mede in acht genomen de inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 2009 en de in toepassing van artikel 110 van dit decreet door de Vlaamse Regering uitgevoerde coördinatie van de bepalingen van het D.O.R.O. en artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990 middels de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hierna genoemd V.C.R.O., verzoekt dat het hof, alvorens recht te doen over de herstellvordering, volgende prejudiciële vragen zou stellen aan het Grondwettelijk Hof.

1° schendt artikel 6.1.1., 4° lid V.C.R.O. het door artikel 16 Grondwet en artikel 1.1. Eerste Aanvullend Protocol EVRM waarborgde eigendomsrecht van de door de instandhouding van een illegale constructie benadeelde derde, al dan niet in samenhang gelezen met het legaliteitsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, door te verhinderen dat de tijdig bij het vonnisgerecht aanhangig gemaakte publieke vordering tot herstel in de oor-

spronkelijke staat of tot herstel in de legale staat niet langer kan worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld?

2° schendt artikel 6.1.1, 4° lid V.C.R.O. het standstil-beginsel, vervat in artikel 23 Grondwet door – zonder indeplaatsstelling van een alternatief – reeds bestaande en voor de rechter uitgeoefende vorderingsrechten van de overheid tot herstel van de goede ruimtelijke ordening uit te doven naar aanleiding van een depenalisering van het misdrijf van instandhouding, terwijl deze depenalisering de concrete aantasting van de goede ruimtelijke ordening zowel de facto als de iure onverlet laat?

3° schenden de artikelen 6.1.1, 3° lid, 6.1.1, 4° lid en 6.1.2 V.C.R.O. het standstil-beginsel, vervat in artikel 23 Grondwet, doordat zij in onderlinge samenhang het opleggen van een herstelmaatregel op grond van feiten van instandhouding volstrekt onmogelijk maken, en hierdoor de mogelijkheid van de overheid tot het herstellen van illegale situaties de facto laten afhangen van het voorhanden zijn van een dader, aan wie het oprichtingsmisdrijf toerekenbaar is, terwijl deze omstandigheid geen enkel verband houdt met de schade aan de goede ruimtelijke ordening die door de illegale situatie wordt veroorzaakt?

4° schenden de artikelen 6.1.1, 3° lid en 6.1.1, 4° lid V.C.R.O. de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat zij samen gelezen tot gevolg hebben dat de instandhouder buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied bij wie voor het oprichtingsmisdrijf nog een oprichter kan vervolgd worden, de gevolgen van een opgelegde herstelmaatregel kan moeten ondergaan, terwijl eenzelfde instandhouder bij wie voor het oprichtingsmisdrijf niet langer een oprichter kan worden vervolgd, deze gevolgen niet kan moeten ondergaan?

4.b. De geïntimeerde verzoekt dat het hof:

- in hoofdorde het hoger beroep afwijst als ongegrond en het bestreden vonnis bevestigt waar het de verjaring van de herstellvordering heeft vastgesteld;
- in ondergeschikte orde de vordering van de appellant afwijst als ongegrond;
- in meer ondergeschikte orde zegt voor recht dat er geen redenen zijn om enige herstelmaatregel te bevelen;
- in meest ondergeschikte orde zegt voor recht dat er enkel en alleen redenen zijn om een meerwaarde te bevelen zoals voorzien bij artikel 149 D.O.R.O., laatst gewijzigd bij artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, waarbij de rechtbank (bedoeld wordt

het hof) deze meerwaarde in billijkheid zal begroten, na vooraf het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid te hebben gevraagd.

Tenslotte verzoekt hij dat de appellant wordt veroordeeld tot de kosten van het geding in de beide instanties zoals nader begroot aan zijn zijde.

5. Het hoger beroep is tijdig en werd in regelmatige vorm ingesteld.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen middelen van onontvankelijkheid dient het hoger beroep ontvankelijk te worden verklaard.

6.a. In het Belgisch Staatsblad van 15 mei 2009 werd het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid gepubliceerd.

Middels dit decreet, dat in werking trad op 1 september 2009, werd o.m. het D.O.R.O. gewijzigd.

Zoals boven reeds vermeld werden in uitvoering van artikel 110 van dit decreet door de Vlaamse regering de bepalingen van het D.O.R.O. en artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990 gecoördineerd in de V.C.R.O. (B.S., 20 augustus 2009).

In artikel 6.1.1., 3° lid V.C.R.O. wordt bepaald:

"De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied."

terwijl het 4° lid van dit artikel voorziet:

"Een herstellvordering die door de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen is ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen, kan vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingesteld indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld."

Tevens voorziet 6.1.2 V.C.R.O.:

"Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt:

Deze bepaling heft de strafbaarstelling van voormelde instandhoudingsmisdrijven op."

In artikel 1.1.2., 10° V.C.R.O. worden de ruimtelijk kwetsbare gebieden als volgt omschreven:

"a) de volgende gebieden, aangewezen op plannen van aanleg:

- 1) agrarische gebieden met ecologisch belang;*
- 2) agrarische gebieden met ecologische waarde;*
- 3) bosgebieden;*
- 4) brongebieden;*
- 5) groengebieden;*
- 6) natuurgebieden;*
- 7) natuurgebieden met wetenschappelijke waarde;*
- 8) natuurontwikkelingsgebieden;*
- 9) natuurreservaten;*
- 10) overstromingsgebieden;*
- 11) parkgebieden;*
- 12) valleigebieden;*

b) gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen, en sorterend onder één van volgende categorieën of subcategorieën van gebiedsaanduiding;

- 1) bos;*
- 2) parkgebied;*
- 3) reservaat en natuur;*

c) het Vlaams Ecologisch Netwerk, bestaande uit gebiedscategorieën, Grote Eenheden Natuur in ontwikkeling, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu,

d) de beschermde duingebieden en de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens artikel 52, §1 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud."

Artikel 7.1.1 V.C.R.O. bepaalt omtrent de inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 2009 het volgende:

"Behoudens andersluidende bepalingen, hebben de regelingen van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid onmiddellijke werking. Dat houdt in het bijzonder in dat zij vanaf hun datum van inwerkingtreding van toepassing zijn op de

plannings-, vergunningen- en handhavingsprocedures als vastgelegd bij voorliggende codex, in de stand waarin zij zich bevinden."

6.b. De herstelmaatregel inzake ruimtelijke ordening is, ongeacht de gekozen vorm van herstel en ongeacht of de vordering uitgaat van de derde-benadeelde of de handhavende overheid (*dit laatste in onderhavig geding het geval zijnde*) een bijzondere modaliteit van de in de artikelen 44 Sw. en 161 (*en 189*) Sv. bedoelde teruggave en schadevergoeding, ertoe strekkende een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad.

De teruggave behoort tot het zijnswezen van de herstelmaatregelen in de zin van artikel 6.1.41 V.C.R.O. (*voorheen artikel 149 D.O.R.O.*).

De teruggave in de zin van het herstel van de toestand die bestond vóór het misdrijf, is de meest natuurlijke vorm van herstel van de gevolgen van een misdrijf en geldt als vorm van schadeloosstelling bij uitstek om aan de benadeelde genoegdoening te geven.

Waar:

- de herstellvordering in de zin van artikel 6.1.43 V.C.R.O. (*voorheen 151 D.O.R.O.*) voor de burgerlijke rechter in principe onderworpen is aan dezelfde wetmatigheden als wanneer deze voor de correctionele rechtbank wordt gebracht;
- aldus de herstelmaatregelen vanwege de overheid kunnen worden gevorderd voor werken, handelingen of wijzigingen bedoeld in artikel 6.1.1, 1° lid V.C.R.O. (*voorheen artikel 146, 1° lid D.O.R.O.*) ten aanzien van de deelnemers aan een dergelijk bouwmisdrijf;

moet de burgerlijke rechter het bestaan van een strafbaar feit vaststellen in de zin van artikel 6.1.1 V.C.R.O. (*voorheen artikel 146 D.O.R.O.*).

Uit de tekst van artikel 6.1.41, §1 V.C.R.O. (*voorheen artikel 149, §1 D.O.R.O.*) ("*Naast de straf ...*") volgt dat de herstelmaatregelen enkel kunnen bevolen worden voor gedragingen die de V.C.R.O. (*voorheen het D.O.R.O.*) overeenkomstig artikel 6.1.1 V.C.R.O. (*voorheen artikel 146 D.O.R.O.*) strafbaar zijn gesteld.

Dit geldt dus ook voor de maatregel die in voorkomend geval wordt gevorderd voor de burgerlijke rechtbank op grond van arti-

kel 6.1.43 V.C.R.O. (voorheen artikel 151 D.O.R.O.).

Het bevelen van een herstelmaatregel is derhalve afhankelijk van de vaststelling van een stedenbouwmisdrijf.

6.c. Het samen lezen van de hoger onder punt 6.a. geciteerde bepalingen van het V.C.R.O. doet besluiten dat feiten van instandhouding m.b.t. handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik die niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (*hetgeen te dezen het geval is nu de bedoelde bedrijfs-woning waarop de herstellvordering van de appellant betrekking heeft gelegen is in agrarisch gebied*) geen strafbaar karakter (meer) vertonen en dat het opleggen van een herstelmaatregel op grond van feiten van instandhouding niet meer mogelijk is in de mate dat deze feiten op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar zijn.

M.a.w. wanneer de feiten van instandhouding (*thans*) niet meer strafbaar zijn (*zoals te dezen het geval*), wordt de toekenning van een zelfs op regelmatige wijze vóór de inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 2009 bij de rechter aanhangig gemaakte herstellvordering voor feiten van instandhouding die op dat ogenblik nog een strafbaar karakter vertoonden, verhinderd.

6.d. Met betrekking tot de door de appellant geformuleerde prejudiciële vragen omtrent de bepalingen van de V.C.R.O. en inzonderheid omtrent de artikelen 6.1.1, 3° lid, 6.1.1, 4° lid en 6.1.2 V.C.R.O. vernag het hof het volgende te stellen.

Overeenkomstig artikel 26, §2 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 betreffende het Grondwettelijk Hof kan het hof slechts weigeren om het Grondwettelijk Hof te verzoeken uitspraak te doen over een opgeworpen prejudiciële vraag wanneer:

- 1) de zaak niet door het hof kan worden behandeld om redenen van onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid, tenzij wanneer die redenen ontleend zijn aan normen die zelf het voorwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag (*artikel 26, §2, 2° lid, 1°*);
- 2) het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of beroep met een identiek voorwerp (*artikel 26, §2, 2° lid, 2°*);
- 3) de wet, het decreet of de in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel een regel of een artikel van de Grondwet bedoeld in §1 (*van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 betreffende het Grondwettelijk Hof*) klaarblijkelijk niet schendt (*artikel 26, §2, 3° lid, aanhef*);

4) zij meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag (vragen) niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen (artikel 26, §2, 3° lid, *in fine*).

Het hof stelt vast dat over de door de appellant geformuleerde prejudiciële vragen hangende het beraad uitspraak werd gedaan door het Grondwettelijk Hof m.n. bij arrest nr. 94/2010 d.d. 29 juli 2010 waarbij door het Grondwettelijk Hof voor recht werd gezegd dat:

- artikel 6.1.1, 4° lid V.C.R.O. artikel 16 Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet schendt;
- artikel 6.1.1, 3° en 4° lid V.C.R.O. en artikel 6.1.2 V.C.R.O. artikel 23 Grondwet niet schenden;
- artikel 6.1.1, 3° en 4° lid V.C.R.O. de artikelen 10 en 11 Grondwet niet schendt.

In die omstandigheden komt het noodzakelijk voor, mede teneinde de rechten van de verdediging van de partijen en het recht op tegenspraak te garanderen, de debatten te heropenen teneinde de partijen toe te laten standpunt in te nemen nopens de repercussies van voormeld arrest d.d. 29 juli 2010 op de vordering zoals gesteld door de appellant.

7. De beslissing omtrent de kosten in de beide instanties dient te worden aangehouden.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Vooraleer verder te oordelen, heropent ambtshalve de debatten teneinde de partijen toe te laten te handelen zoals sub 6.c. gesteld;

Bepaalt de termijnen waarbinnen conclusies dienen te worden neergelegd en medegedeeld als volgt:

- voor de appellant vóór 10 december 2010;
- voor de geïntimeerde vóór 11 januari 2011;
- voor de appellant vóór 11 februari 2011;
- voor de geïntimeerde vóór 11 maart 2011;

Zegt tevens dat partijen nog een allesomvattende conclusie (artikel 748bis Ger.W.) zullen neerleggen en medelen vóór 12 april 2011;

Stelt de zaak vast op de openbare terechtzitting

van vrijdag 20 mei 2011 om 09.20 uur,

Houdt de beslissing inzake de kosten van de beide instanties aan.

Aldus gewezen door de negende kamer van het hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

mevrouw Maria Beerens	raadsheer, wn. kamerveorzitter,
de heer Arsène Colpaert	raadsheer,
de heer Michel Baranyai	raadsheer,

en uitgesproken door de kamerveorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend en tien, bijgestaan door:

de heer Lodewijk Langelet	griffier.
---------------------------	-----------

L. LANGELET

Repertoriumnummer: 2010/

M. BARANYAI

6039

A. COLPAERT

M. BEERENS

Aangeboden op 28 SEP. 2010
Niet te registreren

1771:
De e.a.-inspecteur,
M. CASSAN